

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 97

LEBBS naujienos

2017 m. sausis

***„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32***

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

Krikščionybė XVII amžiuje. I dalis

Pasaulinio Baptistų Alianso pareiškimas pabėgėlių klausimu

Eilėraščių pluoštas

EBF maldos kalendorius

*****

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

Pradėjus Naujus metus

Ir vėl pradėjome Naujuosius metus, ir jau vieną mėnesį juose pragyvenome. Senieji nuėjo į amžinybę, nunešdami su savimi visas mūsų mintis ir darbus – kaip gerus, taip ir blogus.

Ko laukiame iš neseniai pradėtų metų? Į šį klausimą gali atsakyti tik visa žinantis Dievas. Mes gi sau ir mūsų artimiesiems linkėsime geriausių pasisekimų ir laimės. Tik gaila, kad dėl savęs kartais rūpinamės per daug, o dėl artimųjų lieka tik tušti žodžiai.

Iš gyvenimo matome, kad ir praėjusiais metais tiek daug buvo kalbėta apie ramybę ir taiką, bet gyvenimas parodė visai ką kita. Žodžiai nesutinka su gyvenimu. Viena tauta ginkluojasi prieš kitą. Liejasi kraujas. Žmonių gyvybė pavojuje. Kieno kaltė?

Tai, ką šie Nauji metai mums atneš, tuo tarpu nuo mūsų užslėpta. Nėra vilties ko gero sulaukt, nes pats Dievas klausia: „*Kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?*“ (Mt 12, 34) „*Štai jie atmetė VIEŠPATIES žodį; iš kur gi jų išmintis?*“ (Jer 8, 9)

Laukti ko naujo ir gero šiais metais galime tik su sąlyga, kurią mums kelia Dievas: reikia tapti nauju žmogumi (Jn 3,3; Kol 3,10). Tik laikantis šių sąlygų galime ką nors naujo ir gero padaryti. Iš pasaulio nieko nelaukime. Kas pasėta, tą reikės ir pjauti. Mes gi, kurie Kristaus vardą nešame, pakelkime savo galvas aukštyn, kad suprastume savo padėtį ir paskirtą laiką mūsų išganymui. Su Naujaisiais metais atnaujinkime savo širdis ir protus.

P. V. [*Petras Variakojis*]

Tiesos draugas, 1937/2 ✓

Krikščionybė XVII amžiuje (I dalis)

Šio amžiaus krikščionybė nuspalvinta kontrastingomis spalvomis. Tai baisus Trisdešimties metų karas, nusiaubęs didelius Europos plotus. Bet tai ir spalvingi taikaus dvasinio gyvenimo proveržiai, išreikšti per Pilypo Jokūbo Špėnerio, Johano Arndto, Augusto Hermano Frankės, Jokūbo Bėmės ir kt. vykdytas dvasinio turinio reformas, taip pat ir per kongregacininkų, kvakerių bei baptistų judėjimus.

Trisdešimties metų karas (1618-1648). Europoje įtampa tarp katalikų ir protestantų vis stiprėjo. Doktrininiai nesutarimai silpnino protestantų vienybę, bet 1608 m. jiems pasisekė sukurti Evangelikų uniją, kuriai vadovavo Pfalco (Vokietija) kurfiurstas Frydrichas VI. Savo ruožtu katalikai susivienijo Katalikų lygoje, kuriai vadovavo Bavarijos hercogas Maksimilijonas. Lyga savo žinioje turėjo gerai apmokytą kariuomenę, o to neturėjo protestantai. Buvo aišku, kad konfliktas pereis į karą, ir jam pradžia davė įvykiai Prahoje. Čia 1618 m. Prahos gyventojai, supykę dėl katalikų religinės priespaudos, išmetė pro rotušės langą imperatoriaus pasiuntinius, atvykusius į derybas, išvarė iš Bohemijos jėzuitus ir išsirinko savo karalių – kalvinistą. Tačiau jėzuitai pasinaudojo liuteronų ir kalvinistų nesutarimais ir, padedant Katalikų lygos kariuomenei, šį maištą numalšino, išvarė visus protestantus iš Prahos, o 1620 m.

nugalėjo ir visus čekų protestantus. 1627 metais 30 tūkstančių likusių protestantų buvo priversti palikti savo kraštą, nes buvo vykdomas priverstinis gyventojų grąžinimas į katalikybę.

Tuo pačiu metu karo veiksmai prasidėjo Šiaurės Vokietijoje, kur į pagalbą vokiečių protestantų kunigaikščiams atžygiavo Danijos karalius, bet ir šis epizodas baigėsi katalikiškos armijos laimėjimu.

Kiek vėliau į pagalbą vokiečių protestantams atėjo Švedijos karalius Gustavas Adolfas. 1632 m. mūšyje žuvo katalikų armijos vadas, o tų pačių metų pabaigoje buvo nugalėta katalikų kariuomenė, bet mūšyje žuvo ir pats karalius Gustavas Adolfas. 1635 m. į karą protestantų pusėje stojo katalikiškoji Prancūzija, bet tai buvo padaryta ne dėl religinių, bet politinių motyvų – kad neįsigalėtų katalikiška Habsburgų dinastija. Dar keletą metų protestantams teko kovoti su katalikiškomis Austrijos ir Ispanijos kariuomenėmis, kol 1648 m. buvo sudaryta **Vestfalijos sutartis**. Jos svarbiausias punktas buvo: *kieno valdžia, to ir religija*. Tokiu būdu šia sutartimi buvo įtvirtinta Europoje susiklosčiusi religinė situacija, o vokiškų žemių protestantai ir katalikai įgijo vienodas teises. Taip pat buvo suvienodintos ir liuteronų bei reformatų – kalvinistų teisės. Tačiau buvo

sumokėta didelė kaina, nes Trisdešimties metų karas nusinešė daugybės žmonių gyvybes. Vokietija prarado pusę gyventojų, o Čekija daugiau negu du trečdalius.

Romos popiežius Inocentas X nebuvo patenkintas susidariusia padėtimi ir pasmerkė Vestfalijos sutartį, paskelbdamas ją negaliojančia, tačiau pasaulietiniai vadovai katalikai, išvarginti užsitęsusio karo, nekreipė į tai dėmesio.

Gyvenimo reformacija. Liuterio, Cvinglio ir Kalvino nuopelnai, be jokios abejonės, yra dideli. Šie reformatoriai lyg iš dulkių iškėlė Dievo Žodį ir suteikė jam svarbią vietą bažnyčios tarnystėje. Bet vien doktrinų reformos nepajėgė pakelti krikščionybės į aukštesnį dvasinį lygį. Trisdešimties metų karas taip pat neskatinė tikinčiųjų dvasinio augimo. Evangelinis mokymas pasiliko daugelio galvose, bet nepasiekė širdžių. Ir štai tada, XVII amžiuje, išryškėja nauji vardai, kurie siekė ne tik doktrininių reformų, bet ir krikščioniško gyvenimo atnaujinimo.

Pietizmas. Pilypas Jokūbas Špėneris (1635-1705). Su šiuo vardu siejamas galingas krikščioniškas judėjimas – **pietizmas** (iš lot. *pietas* – pamaldus). Pietizmo lopšys – Olandijoje. Utrechto universiteto profesorius Gisbertas Foetas surinko būrį vietinės reformatų bažnyčios parapijiečių ir susitikimų metu kartu su jais meldavosi. Dalyvavo tie, kurie neturėjo tikslo atsiskirti nuo daugumos, bet nuoširdžiai troško būti gyvi krikščionys.

Panašiai buvo ir Vokietijoje. Rostoko universiteto teologijos profesorius **Teofilas Grosgebaueris** su dideliu susidomėjimu skaitė Anglijos puritonų raštus ir jų paveiktas 1661 m. parašė knygą „Sargo balsas iš sunykusio Siono“. Šioje knygoje Grosgebaueris kritikavo sustingusią evangelikų bažnytinę tvarką ir kėlė idėją apie bendruomeninę bažnyčią – surinkimą, kurio nariai stengiasi, kad jų gyvenimas ir darbai nesiskirtų nuo Kristaus mokyimo.

Su Grosgebauerio idėjomis susipažino liuteronų bažnyčios pastorius **Pilypas Jokūbas Špėneris**, kuris gyveno Frankfurte prie Maino. Pritardamas Grosgebauerio mintims, Špėneris 1675 m. parašė knygą „Pamaldūs troškimai“ (*Pia Desideria*), kurioje išdėstė planą, kaip išgydyti bažnyčios nuosmukį ir žaizdas. Knygoje Špėneris pateikė šešias tezes, kurios turėtų pakeisti liuteronų bažnyčią: nuolat tyrinėti Šventąjį Raštą; bažnyčioje atkurti visuotinę kunigystę; siekti broliškos meilės tarp bažnyčios narių; mylėti visus žmones; paprastai ir suprantamai per pamokslus aiškinti Dievo Žodį; siekti teologinio lavinimo praktiškumo.

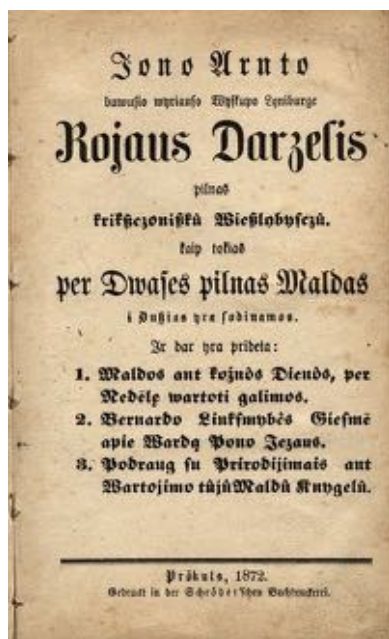
Pats Špėneris savo pamoksluose pabrėždavo švento gyvenimo vertę, o ne teologinių dogmų tikslumą. Jis aiškino, kad žemo dvasinio lygio priežastis yra gyvo tikėjimo nebuvimas. Savo namuose Špėneris organizuodavo susitikimus, kurių metu buvo meldžiamasi, studijuojama Biblija ir dalijamasi krikščioniška patirtimi. Ši praktika prigijo ir laikui bėgant pasiekė kitus kraštus. Tūkstančiai žmonių rinkdavosi neformalioje aplinkoje krikščioniškam bendravimui.

Špėneris stengėsi daryti viską, kad šis entuziastingas judėjimas nesukeltų skilimo liuteronų bažnyčioje, bet jam nepavyko sustabdyti dalies pietistų atsiskyrimo nuo oficialiosios bažnyčios ir apsaugoti pietistus nuo bažnyčios persekiojimo Leipcige. Leipcige tuo metu gyveno profesorius **Augustas Hermanas Frankė** (1663-1727). Jis buvo susižavėjęs Špėnerio praktišku mokymu, todėl pats pradėjo organizuoti neformalius dvasinio turinio susirinkimus. Tokia veikla nepatiko kai kuriems oficialiosios liuteronų bažnyčios vadovams, išprovokavo persekiojimus, ir Frankė turėjo apieisti Leipcigą. Apsigyvenęs Halėje jis šalia savo darbo universitete ir vietinėje bažnyčioje tęsė tai, ką buvo pradėjęs Leipcige. Matydamas daug neraštingų vaikų, kurių tėvai nepajėgė pasirūpinti jų lavinimu, Frankė įsteigė jiems mokyklą, išlaikomą iš savanoriškų aukų. Dar vėliau jis atidarė našlaičių prieglaudą. Kartą, kai

Frankei buvo pranešta, kad prieglaudose kasoje visai neliko pinigų, jis atsakė: „Tai ženklas, kad mums ir vėl padės Viešpats.“ Halėje Frankė tarnavo 35 metus – iki pat savo mirties. Kasmet jo įsteigtoje mokykloje mokėsi ir prieglaudoje gyveno 2500 vaikų. Halės miestas ilgam laikui tapo pietizmo centru.

Čia reikėtų paminėti **Johaną Arndtą** (1555-1621). Savo veikla ir raštais jis padėjo pagrindus atsirasti ir plėtotis vokiškajam pietizmui. Arndtas turėjo galimybę studijuoti teologiją, filosofiją ir lingvistiką net keturiose Europos aukštosiose mokyklose. Žymiausias jo darbas – didelės apimties šešių dalių knyga „*Apie tikrąjį krikščioniškumą*“. Arndto tikslas buvo su šios knygos pagalba nukreipti teologus nuo nevaisingų teologinių ginčų į krikščioniško gyvenimo dvasinę ir praktinę pusę. Knyga buvo labai vertinama ir ne kartą išleista dideliais tiražais, išversta į keliolika kalbų. Į lietuvių kalbą buvo išversta XVIII amžiuje, bet per Septynių metų karą vertimas dingo. Vėliau ji buvo dar kartą išversta ir kelis kartus išspausdinta. Knygoje pabrėžiama būtinybė per atgailą atsigręžti į Dievą ir leisti numirti nuodėmingajai žmogaus prigimčiai, kad išryškėtų naujas kūriny Kristuje. Ši knyga daugeliui atnešė dvasinę atgaivą, tačiau atsirado ir gana aktyvi opozicija.

Kai kurie teologai paskelbė Arndtą eretiku. Laiške savo draugui Arndtas rašė: „Aš niekada negalvojau, kad tarp teologų gali būti tokių pagiežingų ir pikėtų žmonių.“ Jis gana dažnai kartojo žodžius: „Kristus turi daug tarnų, bet mažai pasekėjų.“ Dar viena žymi jo knyga, turėjusi didelį pasisekimą, – tai „Rojaus darželis“. Ši knyga buvo taip pat išversta į lietuvių kalbą ir keletą kartų išleista.

Kai Arndtui atėjo laikas palikti šį pasaulį, jis ištarė: „Dabar aš pergalėjau!“

XVII a. pietizmas liuteronų ir reformatų bažnyčias pažadino iš drungnumo bei teologinio sąstingio ir suteikė naują kvėpavimą tikėjimui ir krikščioniškajai veiklai. Pietistų sąjūdis ypač suklestėjo Vokietijoje, Olandijoje, Skandinavijoje ir Prūsijoje. Į jį įsitraukė didelė dalis Prūsijos lietuvininkų ir dalis evangelikų, gyvenusių Didžiosios Lietuvos pusėje pasienyje su Prūsija. Lietuviai pietistai vadino save *surinkimininkais* ir aktyviai veikdami išsilaikė iki Antrojo pasaulinio karo.

Kongregacionizmas. Anglijos karaliaus iš viršaus įvykdyta bažnyčios reforma jau iš pradžių netenkino dalies gyventojų, nes po reformos buvo palikta daug katalikiškų tradicijų ir praktikų. Nepatenkinti tokia padėtimi *kongregacininkai* (iš lot. *congregatio* – „surinkimas“) siekė, kad vietinės bendruomenės būtų visiškai nepriklausomos nuo pasaulietinės ir bažnytinės valdžios. Jie buvo įsitikinę, kad kiekvieną vietinę bendruomenę sudaro dvasiškai atgimę žmonės, kuriems priklauso teisė į visuotinės kunigystės statusą.

Krikščionybė Šiaurės Amerikoje. Ameriką europiečiai atrado XV amžiuje, bet jos intensyvus kolonizavimas prasidėjo XVI a. Pietų ir Centrinės Amerikos užkariautojai buvo katalikai, todėl čia iki pat mūsų dienų yra įsigalėjusi katalikybė. Šiaurės Amerika intensyviau kolonizuoti pradėta vėliau – XVII amžiuje, ir čia kėlėsi daugiausia anglikonai. Bet tuo pačiu metu čia daugėjo ir kitų konfesijų atstovų: katalikų, presbiterijonų, reformatų, liuteronų. Šiaurės Amerikoje ramesnio gyvenimo nuo persekiojimų ieškojo Olandijos ir Vokietijos anabaptistai – menonitai, prancūzų hugenotai ir Anglijos kongregacininkai. 1620 m. į Amerikos Plimuto uostą atplaukė pirmoji šimto asmenų baptistų grupė iš Anglijos.

Tokiu būdu Šiaurės Amerika jau kolonizacijos pradžioje pasižymėjo konfesine įvairove, be to, dalis kolonistų visai nesiejo savęs su kokia nors bažnyčia. Pamažu tarp atkeliavusių daugėjo ir katalikų. Be abejo, pradžioje nepasisekė išvengti konfliktų, bet kaip tik tai privertė ieškoti būdų, kaip toliau gyventi santarvėje. Galima sakyti, kad tos pastangos davė vaisių, ir čia gimė bei buvo įgyvendinti religinės tolerancijos principai ir pagarba kito žmogaus pažiūroms.

Rusų stačiatikių bažnyčios skilimas. Skilimo priežastys keistos ir sunkiai suvokiamos. Pradžią skilimui davė Maskvos patriarchas **Nikonas**. Jam atrodė, kad kai kurios Rusijos bažnyčios tradicijos yra nutolusios nuo senesnės graikiškosios – bizantiškosios, todėl reikėtų kai ką reformuoti, o tai reikėtų sugrįžti į praeitį. Nikonas jau anksčiau buvo įgijęs caro pasitikėjimą, todėl šiuo reikalu gavo jo pritarimą. Norėdamas sutvarkyti pamaldų tvarką ir sugrąžinti senąsias graikiškas tradicijas, caro palaikomas Nikonas išleido atitinkamus įsakymus. Pvz., buvo įsakyta žegnotis ne dviem pirštais, o trimis. Tokie reikalavimai sukėlė daugumos nepasitenkinimą, ir todėl patriarchas 1654 m. sušaukė bažnyčios Susirinkimą, kuris pritarė pakeitimams ir pasisakė už apeiginių knygų peržiūrėjimą.

Bet paprasti, dievobaimingi, dažniausiai neraštingi žmonės nesugebėjo įsigilinti į tų nežymių naujovių esmę ir priėmė tai kaip tikėjimo ir šventenybių išniekinimą. Kadangi Nikono bei Susirinkimo sprendimams pritarė ir caras, nepatenkintieji tame matė antikristo eros pradžią, kurios tikslas yra sunaikinti tikrą ir teisingą krikščionišką tikėjimą. Tai rodo, jog to meto Rusijos religingumo turinys buvo ne daugiau kaip išorinės religinės formos.

Žinoma, jėgos persvara buvo patriarcho Nikono ir caro pusėje. Opoziciją, kuriai vadovavo dvasininkas **Avakumas**, pradėjo vadinti *sentikiais*. Dėl savo įsitikinimų sentikiai buvo žiauriai persekiojami, bet jie buvo pasiryžę geriau mirti negu pasiduoti. Jie buvo deginami ant laužų, o kai kurie ir patys susidegindavo. Pats Avakumas žuvo laužo liepsnose, kaip savo įsitikinimo liudijimą maldai iškėlęs du pirštus. Nebepakeldami žiaurių persekiojimų, kai kurie sentikiai bėgo į valstybės pakraščius ir apsigyveno Šiaurėje, Sibire, Užkaukazėje. Dalis jų XVII a. pabaigoje apsigyveno Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje – Lenkijos ir Lietuvos teritorijoje. Reikėtų paminėti, kad sentikystė kaip vieningas judėjimas išsilaikė neilgai ir jau XVII amžiaus pabaigoje pradėjo skilinėti į daugybę sektantiško pobūdžio grupių.

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

Pasaulinio Baptistų Alianso pareiškimas pabėgėlių klausimu

Vašingtonas (Pasaulinis Baptistų Aliansas) - - Pasaulinis Baptistų Aliansas (PBA) dar kartą patvirtina savo Biblija grindžiamą poziciją dėl pabėgėlių ir kitų pažeidžiamų asmenų, kurie neretai būna persekiojami dėl savo tikėjimo.

2016 m. liepą Vankuveryje, Kanadoje PBA Generalinė taryba priėmė rezoliuciją, kurioje raginama "sajungas, bažnyčias ir individualius tikinčiuosius aktyviai praktikuoti krikščionišką tarnystę bei liudijimą, kurie būtų pavyzdys Biblijos mokymo apie meilę artimui (Kun 19,18b) ir Jėzaus mokymo mylėti savo artimus kaip pačius save (Mt 22,37-40), būti druska bei šviesa ir į savo kultūrą nešti mūsų Viešpaties vertybes."

Ši rezoliucija taip pat ragina tikinčiuosius "asmeniškai įsitraukti į pagalbą teikimą pabėgėliams ir perkeltiesiems asmenims, dosniai dalinantis Dievo meile bei rūpesčiu, pasireiškiančiu tuomet, kai patys parodome savo tikėjimą galybe Dievo, kuris mums buvo apreikštas per Jėzų Kristų."

Šios rezoliucijos, o taip pat ir ankstesnių, 2011 ir 2013 m. priimtų rezoliucijų šviesoje, PBA smerkia pastarojo meto Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės veiksmus, kuriais siekiama visiškai uždrausti atvykimą asmenų iš septynių įvardintų pasaulio šalių. Šis draugimas nukreiptas tiesiogiai prieš pabėgėlius, ir ypač musulmonus.

Šie veiksmai jau išskyrė kai kurias šeimas, neigiamai paveikė darbuotojus, tiesiogiai dirbančius su pabėgėliais, ir sukėlė netikėtų sunkumų baptistų institucijoms Jungtinėse Valstijose – pavyzdžiui, universitetams ir seminarijoms, tarp kurių studentų yra asmenų iš šių septynių JAV vyriausybės įvardintų šalių.

PBA pripažįsta valdžios teises kurti ir išlaikyti sąlygas, kurios užtikrina jos piliečių saugumą. Tačiau tuo pačiu būtina pripažinti pagundą pasiduoti baimei ir skubotai imtis klaidingos politikos, padarysiančios ilgalaikę žalą ir neigiančios tikėjimo laisvę.

Atkreipiame dėmesį, jog dabartinė situacija šiose septyniose šalyse neatsirado iš nieko ir tam tikra dalimi yra atsakas į ilgalaikes problemas. Mes smerkiame neteisybę skatinusius šių šalių veiksmus, kurie pernelyg dažnai nėra įvardijami ir kritikuojami, ir kurie leido blogėti susidariusoms sąlygoms.

Primename, jog Irake krikščionys, jazidai bei kitos grupės patiria Islamo Valstybės genocidą. Per pastarąjį dešimtmetį krikščionių skaičius Irake susitraukė nuo 1.5 milijono iki mažiau nei 200000.

Jemeno atveju, išankstinio perspėjimo apie badą sistemų tinklas rodo, jog ši šalis yra didžiausio laipsnio maisto trūkumo rizikoje.

Siriją kankina be galo sudėtingi konfliktai ir humanitarinės krizės, nusiaubusios šalį; jos ateityje laukia karo trauma ir sunkūs atstatymo darbai.

Baptistai, kiti krikščionys ir visi geros valios žmonės turėtų siekti pakeisti sąlygas, kurios lėmė Sirijos ir kitų šalių pabėgėlių srautus, ir siekti, kad jose įsigalėtų taika, harmonija ir teisingumas.

PBA pritaria ir remia baptistus Turkijoje, Jordane, Libane, Vokietijoje, Švedijoje, Kroatijoje, Serbijoje ir kitur, kurie įkūnijo Biblijos paliepimą apginti silpnuosius ir praktikuoti krikščionišką svetingumą. Taipogi remiame JAV baptistus, kurie atveria savo duris ir teikia pagalbą.

Smulkesnė informacija adresu www.bwanet.org ✓

Romualdos Adomaitytės-Chabarinos eilėraščiai

Nelengva būti Kristaus atspindžiu, kada

*vis drumstos sielos ežero ir gelmės, ir
paviršius, –
neatlaidumas ir puikybė, įnoriai – tikra
bėda...
Kada gi tyru Tavo veidrodžiu pavirsiu?..
Gyvenki manyje, spindėki savo
meile, Jėzau, Tu,
antraip ramybės nerandu...*

*Kiek daug man mylimų žmonių
gyvena tik nuo Viešpaties nutolusiais dalykais
ir kasa taip giliai, tačiau ne Dievo dirvoj...
Dažnai juos lanko beprasmybės dienos nykios.
O aš tiek džiaugsmo ir vilties turiu! – Tegul jų sielas girdo
Tavoji meilė, Jėzau. Todėl meldžiuos už juos ir noriu dovanoti
kuo daugiau, ką Viešpaties Dvasia Šventoji ragins duoti.*

*Ar tavo meilė neatvėso, manoji neatšalo,
kai vėsta ji aplinkui?..
Ar iki galo jos užteks, kai sėdantis už stalo
nebeprisimename meilės Šeimininko?..*

*Kai maldą padėkos už duoną, už gyvastį nutylim,
tikėjimo nei lūpomis, nei rankomis neišpažįstam,
kai papročių ir žmogiškųjų priesakų eilutėse paklystam,
o Žodžio – Gyvasties pasiūlyto – nenorime ar bijom?..*

*Ar tavo meilė neatvėso, manoji neatšalo,
kai ji dėl neteisybės žemėj vėsta?..
Padėsiu tau – tu man – išsaugoti jos šilumą ir jėgą iki galo.
Padėkime kitiems tikėjimu ir meile siekti Dievo miesto.*

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Vasario 6 - 12 meldžiamės už:

Didžiosios Britanijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 2 080
Bendras narių skaičius: 132 008
Generalinė sekretorė: Lynn Green

Vasario 13 - 19 meldžiamės už:

Baltarusijos evangelikų krikščionių baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 312
Bendras narių skaičius: 13 884
Prezidentas: Victor Krutko
Generalinis sekretorius: Nikolay Sinkovets

Vasario 20 - 26 meldžiamės už:

Libano evangelikų baptistų bažnyčių konvenciją

Bendruomenių skaičius: 32
Bendras narių skaičius: 1 600
Prezidentas: Samuel Kharrat
Generalinis sekretorius: Rabih Wazir

Vasario 27 – kovo 5 meldžiamės už:

Estijos laisvųjų evangelikų ir baptistų bažnyčių sąjungą

Bendruomenių skaičius: 85
Bendras narių skaičius: 6 376
Prezidentas: Meego Remmel
Generalinis sekretorius: Erki Tamm

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga
Įmonės kodas: 192077697
AB SEB bankas,
Banko kodas: 70440
Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925